Christiaan Bakker

Christiaan Leonardus Bakker is geboren op 28 oktober 1923 in Amsterdam. Hij was de zoon van Adrianus Johan Lodewijk Bakken en Clasina Diederika Christina Reijneker.

Christiaan was voor de oorlog scout bij groep 2 (PVN). Hans en Jan waren hier patrouilleleider en Klaas Jansen was leiding.

Hij zat in Groep V van sectie Friso bij commandant Jan Snel. De leden van groep IV van Hans en groep V van Jan waren voor het grootste gedeelte afkomstig uit de padvinderij.

In een rapport dat Klaas Jansen uit Amsterdam na de oorlog schrijft over zijn ‘sectie Friso’ beschrijft hij hoe hij eigenlijk met wat toeval in het verzet rolt. Bereid zijn activiteiten te ondernemen tegen de bezetter. Activiteiten waarop zware sancties staan. Dat is niet iedereen gegeven. En wie durf je hierover te benaderen. Wie kan je echt vertrouwen?

Feike Bos (reserve officier in het leger) en J. Diepersloot verblijven met enige regelmaat bij Klaas thuis. Zijn huis was een rustpunt voor menige onderduiker. Diepersloot vraagt in 1942 aan Klaas om hem te helpen bij een overval op de Rotterdamse bank aan het Rokin. Doel is het bemachtigen van dossiers en kaartsystemen van het voormalig Nederlands Leger. Een datum is nog niet bekend, wapens zullen geleverd worden door een contact bij de Amsterdamse politie. Diepersloot en Klaas gaan op zoek naar mannen waar ze op kunnen vertrouwen en die snel met wapens weten om te gaan. De eerste kern van sectie Friso wordt gevormd door Andries Woestenburg en Jan Gerritse. Klaas schrijft dat hij inschatte dat ze betrouwbaar zouden zijn, ze kennen elkaar al jaren als collega’s bij de Rijksverzekeringsbank en uit de padvinderij. De overval gaat uiteindelijk niet door. De Duitsers verplaatsen de dossiers nog voor de overval, naar Arnhem.

De werving voor de verzetsgroep gaat wel gewoon door, om zo ingezet te kunnen worden wanneer het verzet dat nodig heeft. Klaas vraagt de broers Hans en Jan Snel zich aan te sluiten, ze waren eens zijn beste patrouilleleiders. Hans voelt veel voor het verzetswerk en is werkzaam bij de verspreiding van illegale lectuur.

Eind 1944 is de groep gegroeid tot 5 secties, elke sectie 8 man. Drie groepen die stengun enigszins kenden en bijna dagelijks met luchtbuksen oefenen. Ook hadden deze 3 groepen enkele op de Wehrmacht veroverde revolvers. Verder een arsenaal aan gestolen buit.
De broers Snel hadden leden van hun vroegere padvindersgroepen opgetrommeld en deze jongens waren voor een groot deel oud MTS’ers. Zij waren in staat auto’s te repareren, ze konden een locomotief op gang brengen, weer anderen waren in staat met een sleepboot te varen. Hans werd commandant van groep IV en zijn broer Jan van groep V.

Het einde van de oorlog naderde en de sectie Friso was nog niet ingezet. In het rapport van Klaas Jansen schrijft hij dat ze de grootste moeite hadden met de africhting van de mensen. Er werd op gerekend dat de groep in actie zou komen bij straatgevechten tijdens de

eindstrijd tegen de bezetter. Alle training was hierop ingesteld. Vooral de broers Snel hadden hun groepen uitstekend afgericht. Met een startpistool hebben ze verschillende Duitse schildwachten overrompeld en de wapens afgepakt. Ze waren eigenlijk tot alles in staat. De groep van Jan Snel (V) zou zelfs een paard gestolen hebben van de Duitse gendarmerie (militaire politie). Dit paard werd in de nacht naar Beverwijk gebracht en bij een tuinder afgeleverd, die eerder zijn paard aan de Duitsers had moeten afgeven. Klaas schrijft; “Dergelijke grapjes waren wel aardig, maar we moesten paraat zijn om bij de bevrijding actief te kunnen optreden en dan was elk indianenspelletje af te keuren. Het risico was ook te groot. De leiding had de handen vol om de jongens af te remmen en tot kalmte te manen tot dat het grote moment zou komen. Dat moment is nooit gekomen. Het werk van de sectie Friso bestond in de vroege morgen van 5 mei 1945 uit een overval op een bureau van de Wehrmacht, J.W. Brouwerstraat 21-23 te Amsterdam-zuid.

Klaas blikt in zijn rapport terug. Hij schrijft dat er tot 5 mei prettig en goed is gewerkt en men alles voor de goede zaak over had. Er is teleurstelling over de slechte communicatie met het verzet, het feit dat men niet is ingezet en dat na de oorlog niet alles netjes verliep binnen het verzet. Toch besluit Klaas het verslag op te stellen, niet vanwege de acties die ze hebben uitgevoerd, maar omdat hij “de jongens te kort (zou) doen als ik de samenstelling ervan geheel had nagelaten. De namen van degenen die hieronder volgen behoren aan jonge kerels, die goed en bloed over hadden voor de goede zaak. Intussen zijn ze verspreid over Oost en West. Voor de laatste maal appel.” De volgende jongens waren aangesloten bij Groep IV en V:

Groep IV
- Hans Snel - commandant
- Johan Sleijster
- Charles Olland
- P.H.A. Klatte
- Egon de Roo
- E.J. Schipper
- Johannes Lobbes
- Gjsbert Lichtenbeld
- J.Th. Beuraadt
- Dekker
- J.M. Jansen
- Pieter Pool

Groep V
- Jan Snel - commandant
- Van Zwieten
- Pieter Sarlemijn
- Johannes Eijlders
- G.A. Meijer
- Lodewijk Raavé
- Paul Snel
- Abraham Visch
- Christiaan Bakker
- M. De Roos
- J. De Waard

In maart 1951 werd hij groepsleider en hopman van groep 2 in Amsterdam. Hij trouwde op 10 juni 1958 in Amsterdam met Margaretha Mast. In 1987 verhuisden ze naar Almere.

Meer informatie

Indexen (archief.amsterdam)

Archieven.nl - 249-0734 Dossier - Sectie Friso (NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies)

Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 33, 1950-1951, no 6, 1951 » 1951-03 - Pag. 30 | Delpher

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.